

Sygn. akt VII K 1048 /15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant ST. sek. sąd. Anna Kowalczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu Tomasz Fedorszczak

po rozpoznaniu dnia 02 lutego 2016 roku

sprawy

A. S. (1),

s. D., M. z d.(...),

ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 01.07.2015r. około godz. 10:10 w O. na ul. (...), prowadził pojazd mechaniczny marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości alkoholowej - tj. z wynikami badań: I badanie 0,86 mg/L , II badanie 0,88 mg/L, III badanie 0,87 mg/L alkoholu w wydychanym powietrzu, będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu o sygn. akt VII K 1024/14 i dopuszczając się czynu określonego w art. 178a § 1 kk w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu o sygn. akt. VII K 1024/14, nie stosując jednocześnie przy tym do decyzji Prezydenta Miasta O. nr (...) .5430.7.3.2014 o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami, dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kat. B.

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 180a kk w zw. z art. 11 § 2 kk

1.oskarżonego A. S. (2) uznaje winnym czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 180 a kk przy zast. art. 11 § 2 kk i za to przestępstwo na podstawie art. 178 a § 4 kk przy zast. art. 11 § 3 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2.na podst. art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

3. na podst. art. 43 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych do właściwego organu, o ile takowy dokument posiada,

4. na podst. art. 43 a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych,

5 . na podst. art. 627 Kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem kosztów sądowych kwotę 190 złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie wyników rozprawy głównej Sąd ustalił

następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 1 lipca 2015r. ok. godz. 10.10 w O. na ul. (...), w rejonie CH K. funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego K. w O. P. G. i E. N. dokonali kontroli drogowej kierującego samochodem osobowym m-ki F. (...) o nr rej. (...).

Po wylegitymowaniu kierującym okazał się być A. S. (1), który nie posiadał przy sobie dokumentu uprawniającego do prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Po sprawdzeniu w systemie okazało się, że kierujący był uprzednio karany za przest. z art. 178 a Kk, posiada „aktywny” zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz, że w stosunku do w/wymienionego wydano decyzję o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami.

Jako, że od kierującego czuć było dodatkowo woń alkoholu, został on przy użyciu posiadającego świadectwo legalizacji ważne do 13.10.2015r. urządzenia pomiarowego typu alkosensor o nr (...) poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu z wynikami: I badanie o godz. 10.15 – 0,86 mg/l (tj. ok. 1,8 ‰), II badanie o godz. 10.30 – 0,88 mg/l i III badanie wykonane na wniosek kierującego o godz. 10.45 – 0,87 mg/l.

Do protokołu użycia urządzenia pomiarowego kontrolowany podał, że dnia poprzedzającego spożywał alkohol w postaci piwa i whisky w ilości, której nie pamięta, na czym czynności kontrolne się zakończyły, a pojazd wraz z kierującym został przekazany pod opiekę wskazanej osobie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 2.08.2012r. w sprawie VII K 716/12 A. S. (1) skazany został za przest. z art. 178 a § 1 Kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku liczony od dnia 13.05.2012r. Wyrok uprawomocnił się dnia 19.04.2013r.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 9.12.2014r. w sprawie VII K 1024/14 A. S. (1) skazany został za przest. z art. 178 a § 4 Kk na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lat oraz zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat liczony od 30.12.2014r. Wyrok uprawomocnił się dnia 30.12.2014r.

Decyzją Prezydenta Miasta O. z dnia 6.02.2014r. cofnięto A. S. (2) uprawnienia do kierowania pojazdami, dla których wymagane jest posiadanie prawa jazdy kat. (...), w trybie art. 140 ust. 1 pkt 4 lit. a Prawo o ruchu drogowym – z powodu niepoddania się kontrolnemu sprawdzeniu kwalifikacji na podstawie wniosku KWP. Decyzja została osobiście doręczona A. S. (2) w dniu 13.02.2014r. i wobec braku zaskarżenia do SKO w terminie 14 dni, stała się prawomocna z upływem 27.02.2014r.

Dowody:

- k. 1-2 zb. C, 19: zeznania świadka P. G.,
- k. 2 zb. A: protokół użycia urządzenia pomiarowego,
- k. 10, 13 zb. A: odpisy wyroków w sprawach VII K 716/12 i VII K 1024/14,
- k. 15-17 zb. A: decyzja UM O. z 6.02.2014r. wraz z (...),
- k. 11-12 zb. A, 18: wyjaśnienia oskarżonego A. S. (2),

A. S. (1) ma 30 lat. Pozostaje stanu wolnego. Nie ma dzieci. Posiada wykształcenie średnie. Jest bez zawodu. Nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców oraz utrzymuje się z prac dorywczych. Nie posiada istotnego majątku.

A. S. (1) był uprzednio siedmiokrotnie karany sędownie, z tego dwukrotnie za przest. z art. 178 a Kk.

Dowody:

- k. 26, 35 zb. A: dane osobopoznawcze o osobie,
- k. 19-21 zb. A, 12-14: dane z Krajowego Rejestru Karnego,
- k. 10, 13 zb. A: odpisy wyroków w sprawach VII K 716/12 i VII K 1024/14,

A. S. (1) przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że pomimo uprzedniej karalności za czyn z art. 178 a Kk jechał samochodem, ponieważ chciał go sprzedać, a poza tym czuł się dobrze mimo znacznej ilości wypitej w godzinach nocnych wódki. Nie stworzył żadnego zagrożenia w ruchu drogowym, gdyż miał zapięte pasy bezpieczeństwa. Przed Sądem nie stawiał się.

/ k. 25, 31 zb. A, 18/

Sąd zważył, co następuje :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego nie mogło budzić wątpliwości zarówno sprawstwo jak i wina oskarżonego A. S. (2) w odniesieniu do zarzucanego mu czynu zabronionego z art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 180 a Kk przy zast. art. 11 § 2 Kk.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd oparł się zarówno na dowodach osobowych w postaci zeznań świadka P. G. i wyjaśnień oskarżonego, jak i dowodach z dokumentów w postaci przede wszystkim: protokołu użycia urządzenia pomiarowego, odpisów wyroków i decyzji administracyjnej, a w zakresie właściwości osobistych oskarżonego i jego dotychczasowego sposobu życia danych osobopoznawczych i z K. wraz z odpisami orzeczeń, które to dowody wskazywały na sprawstwo oskarżonego w odniesieniu do zarzucanego mu czynu w warunkach wymienionych w art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 180 a Kk przy zast. art. 11 § 2 Kk. Podkreślenia wymaga, że sam oskarżony swego sprawstwa i zawinienia nie kwestionował.

Swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona zarzucanego mu występku z art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 180 a Kk przy zast. art. 11 § 2 Kk.

Przestępstwa z art. 178 a § 4 Kk dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, jeżeli m.in. był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej, przy czym w przypadku art. 178 a § 4 Kk krąg podmiotowy sprawców przestępstw ogranicza się do enumeratywnie wymienionych tam osób, w tym osób, które wcześniej były już prawomocnie karane za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Dodać trzeba, że odpowiedzialność przewidziana w art. 178 a Kk nie jest uwarunkowana posiadaniem uprawnień do prowadzenia pojazdów.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 4 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym

bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia, ściśle związane ze stanem psychofizycznym osób prowadzących /kierujących/ pojazdy mechaniczne.

Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 178 a § 4 Kk, zgodnie z odniesieniem do art. 178 a § 1 Kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Pojęcia: „prowadzenie”, „pojazd mechaniczny”, „ruch lądowy” nie są definiowane w Kodeksie karnym. Wykładnia tych pojęć wymaga sięgnięcia do przepisów ustawy z 20 czerwca 1997 roku „Prawo o ruchu drogowym” / Dz. U. z 1997 roku Nr 98, poz. 602 z późn. zm. /, regulującej synonimy tych pojęć, treściowo i znaczeniowo zbliżone do sformułowań zawartych w art. 178 a Kk. Prowadzenie pojazdu oznacza nic innego, jak kierowanie nim, czyli zespół ruchów mający ścisły wpływ na poruszanie się pojazdu. Z kolei pojazd mechaniczny to wyposażony w silnik środek transportu przeznaczony do poruszania się po drogach albo do tego przystosowany. Ruch lądowy to ruch, który rozpoczyna się, przebiega lub kończy w miejscu otwartym dla ruchu publicznego. Nie ogranicza się on w szczególności do ruchu po drogach publicznych, lecz dotyczy wszelkich ogólnodostępnych i przeznaczonych do ruchu dróg, placów, stref, parkingów i ich części. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 5 grudnia 1995 roku publ. w OSNKW 1996, z.3-4, poz. 19 ruch lądowy ma miejsce wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów przeznaczonych lub przystosowanych do poruszania się po drogach i w związku z czym istnieje możliwość zagrożenia bezpieczeństwa dla tego ruchu, a zatem także poza drogami publicznymi. Stan nietrzeźwości definiuje wprost art. 115 § 16 Kodeksu karnego. Zgodnie z nim stan nietrzeźwości ma miejsce wtedy gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub gdy zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 4 Kk jest przestępstwem formalnym, co oznacza, że dla jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie określonego prawem skutku w postaci uszkodzenia ciała lub zaistnienia szkody materialnej.

Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 178 a § 4 Kk należy do kategorii przestępstw umyślnych. Sprawca winien jest mieć zatem świadomość, że pozostaje w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, musi mieć zamiar prowadzenia pojazdu, a także winien jest mieć świadomość uprzedniej karalności z art. 178 a § 1 Kk.

Z kolei przestępstwa z art. 180 a Kk dopuszcza się ten, kto na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu prowadzi pojazd mechaniczny nie stosując się do decyzji właściwego organu o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami.

Przestępstwo z art. 180 a Kk jest przestępstwem powszechnym, co oznacza, że może być popełnione przez każdy podmiot zdalny do ponoszenia odpowiedzialności karnej, przy czym krąg podmiotowy sprawców tego czynu ogranicza się do osób, które posiadały uprawnienia do prowadzenia pojazdów, jednakże uprawnienia te zostały cofnięte przez uprawniony organ administracji publicznej.

Przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 4 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, ale i powaga decyzji administracyjnych organów administracji publicznej.

Zachowanie karalne sprawcy występku z art. 180 a Kk polega na prowadzeniu pojazdu mechanicznego po drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu wbrew decyzji uprawnionego organu administracji publicznej o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami. Pojęcia: „prowadzenie”, „pojazd mechaniczny”, „droga publiczna”, „strefa zamieszkania” i „strefa ruchu” nie są definiowane w Kodeksie karnym, lecz w ustawach szczególnych, w tym zwłaszcza w przepisach ustawy z 20 czerwca 1997 roku „Prawo o ruchu drogowym” /Dz. U. z 1997 roku Nr 98, poz. 602 z późn. zm./ . Prowadzenie pojazdu oznacza nic innego, jak kierowanie nim, czyli zespół ruchów mający ścisły wpływ na poruszanie się pojazdu. Z kolei pojazd mechaniczny to wyposażony w silnik środek transportu przeznaczony do poruszania się po drogach albo do tego przystosowany. Drogi publiczne to z mocy ustawy z 21.03.1985r. o drogach publicznych: drogi gminne, powiatowe, wojewódzkie lub krajowe, w tym autostrady i drogi ekspresowe. (...) zamieszkania, to z mocy ustawy P.o.r.d. specjalnie oznaczona strefa w ruchu drogowym, w której pieszy może się poruszać swobodnie po całej udostępnionej do użytku publicznego przestrzeni i ma pierwszeństwo przed pojazdami.

(...) ruchu to z mocy ustawy P.o.r.d. specjalnie oznaczony obszar na drodze wewnętrznej, w którym obowiązują wszystkie przepisy ruchu drogowego.

Przestępstwo określone w art. 180 a Kk jest przestępstwem formalnym, co oznacza, że dla jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie określonego prawem skutku w postaci uszkodzenia ciała lub zaistnienia szkody materialnej.

Czyn zabroniony stypizowany treścią art. 180 a Kk należy do kategorii przestępstw umyślnych. Sprawca winien jest mieć zatem świadomość, że w stosunku do niego wydana została decyzja o cofnięciu uprawnień do prowadzenia pojazdami.

Odnosząc powyższe rozważania do zarzutu sformułowanego w treści aktu oskarżenia stwierdzić należy jednoznacznie, iż w sprawie zaszyły uzasadnione podstawy do przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym wbrew decyzji o cofnięciu uprawnień kwalifikowanego treścią art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 180 a Kk.

Jak to zostało wyżej opisane przedmiotem ochrony czynu zabronionego stypizowanego treścią art. 178 a § 4 Kk jest bezpieczeństwo w komunikacji, a ściślej bezpieczeństwo ruchu lądowego, wodnego i powietrznego pojazdów mechanicznych, a tym samym bezpieczeństwo osób uczestniczących w tym ruchu oraz mienia. Oskarżony swoim zachowaniem poważnie naruszył to dobro, biorąc pod uwagę takie okoliczności jak czas i miejsce przestępstwa – w centrum miasta w środku dnia, zawartość alkoholu w organizmie przekraczająca 1,8 ‰, fakt poruszania się pojazdem bez uprawnień, etc. Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie zrealizował znamiona określające czynność sprawczą występku z art. 178 a § 4 Kk, albowiem prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej, będąc uprzednio prawomocnie skazany za przest. z art. 178 a § 1 Kk oraz w okresie zakazu prowadzenia pojazdów wynikającego z wyroku SR w Opolu w sprawie VII K 1024/14. Nie mogło budzić najmniejszych wątpliwości, że to oskarżony prowadził pojazd, i że już w chwili jego prowadzenia znajdował się on w stanie nietrzeźwości, co wynikało z zebranego w sprawie materiału dowodowego. Bezspornym pozostawał także fakt, iż kierowany przez niego samochód osobowy był pojazdem mechanicznym przeznaczonym do poruszania się po drogach. Oskarżony poruszał się też w ruchu lądowym, albowiem przestępstwo miało miejsce na drodze publicznej gminnej/miejskiej, zatem w miejscu otwartym dla ruchu pojazdów. Nie mogło też budzić wątpliwości, że oskarżony działał umyślnie, albowiem do protokołu użycia alkosensora i przesłuchania w charakterze podejrzanego podał, że pomimo uprzedniej karalności i uprzedniego spożywania alkoholu wsiadł za kierownicę samochodu.

Jednocześnie swoim zachowaniem oskarżony zrealizował znamiona określające czynność sprawczą występku z art. 180 a Kk, albowiem prowadził pojazd mechaniczny po drodze publicznej wbrew decyzji uprawnionego organu administracji publicznej o cofnięciu uprawnienia do kierowania pojazdami na czas nieokreślony, a zrobił to umyślnie, albowiem decyzja organu administracji została mu doręczona.

Tak zatem, rekapitulując powyższe, swym zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona występku z art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 180 a Kk przy zast. art. 11 § 2 Kk.

Przestępstwo określone w art. 178 a § 4 Kk w zw. z art. 180 a Kk w zw. z art. 11 § 2 Kk zagrożone jest z mocy art. 178 a § 4 Kk przy zast. art. 11 § 3 Kk karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Sąd, kierując się dyrektywami określonymi w szczególności w art. 53 § 1 i 2 Kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył czas i miejsce przestępstwa, stężenie alkoholu, uprzednią karalność oskarżonego, w tym za tożsame przest. z art. 178 a § 4 Kk. W kategoriach okoliczności łagodzącej potraktowano postawę oskarżonego w toku postępowania, a w szczególności przyznanie się i wyrażenie skruchy.

Uprzednia karalność oskarżonego uniemożliwiała w istocie rozważanie kwestii warunkowego zawieszenia wykonania kary zasadniczej. Wskazać jednak trzeba, że oskarżony był uprzednio aż siedmiokrotnie karany sędownie, zatem niezależnie od zmian wprowadzonych od dnia 1.07.2015r., nie zasługiwałby na dobrodziejstwo w/w środka probacyjnego.

W oparciu o treść art. 42 § 4 Kk, w związku z uprzednią karalnością oskarżonego z art. 178 a § 4 kk, orzeczono względem oskarżonego obligatoryjny dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Również obligatoryjne było orzeczenie względem oskarżonego w trybie art. 43 a § 2 Kk świadczenia pieniężnego w minimalnej wysokości 10.000 zł.

Tak orzeczone kary i środki karne były w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, uwzględniały znaczną społeczną szkodliwość czynu, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które mają osiągnąć w stosunku do sprawcy czynu przestępnego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie o kosztach postępowania miało swe uzasadnienie w treści powołanych w sentencji wyroku przepisów.

Dlatego właśnie orzeczono, jak w sentencji wyroku.